

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 93

Fjerde Session.

32te Møde.

Mandagen d. 6. December.

(Forts.)

Rothe (forts.): Jeg skal imidlertid ikke forfølge disse Tal i det Enkelte; men jeg troer, at man, naar man underkaster denne en omhyggelig Overveielse, vil komme til det Resultat, at istedetfor at Beskyttelsen med en Told af 4 Rbd. 16 $\frac{1}{2}$ pr. 100 Pund efter Fleertallets Mening omtrent skulde beløbe sig til 1 $\frac{1}{2}$ pr. Pd., vil den kun beløbe sig til $\frac{3}{4}$ $\frac{1}{2}$.

Jeg kan fuldkommen forstaae den Betragtningssmaaade, som er gjort gjældende af et enkelt Medlem af Udvalget, skjøndt den ikke er fremtraadt i et bestemt Forslag, idet han nemlig har sagt, at han maa erklære sig imod en hv er Beskyttelse; jeg kan derfor ogsaa forstaae, at det vilde være fuldkomment consequent, at der som en Følge deraf fremkom et Forslag, som gik ud paa at sætte Tolden paa raffineret Sukker til det Samme, som maatte antages at være erlagt af det Raasukker og det øvrige Materiale, som forbruges til at fabricere dette Sukker; men derimod troer jeg ikke, at det, naar Udvalgets Fleertal indrømmer Billigheden af, at der af fremmed raffineret Sukker er lægges noget Mere i Told end den Størrelse, som vilde udfomme paa denne Maade, er consequent, at Fleertallet i sit Forslag indfører et Princip, som ikke endnu er gjort gjældende med Hensyn til andre Toldsatser i vor Toldtarif, og jeg troer, at man ved sit Forslag i den Henseende bør holde sig til en Procentstørrelse, som i Almindelighed ikke er under det, man maa betragte som Minimum i denne Henseende for andre Varer i Tarifen. Jeg troer, at naar man gik ud fra, at Tolden paa fremmed raffineret Sukker omtrent skulde være 10 pCt. høiere end Tolden for det raac Suk-

ker og de øvrige Varer, som bruges til at frembringe det i Indlandet, saa vilde man træffe et Forhold, som med Hensyn til den liberalere Retning, hvori man nu vil gaae frem, vilde være nogenlunde passende i Sammenligning med, hvad der er vedtaget i den nugældende Toldtarif med Hensyn til lignende Forhold, og videre forekommer det mig ikke at være billigt at gaae med Hensyn til en enkelt Klasse Fabrikanter, naar man ikke, saaledes som jeg udtalte ved Sagens første Behandling, vil tage det hele Spørgsmaal, hele Tarifen, under Overveielse, og underkaste den en almindelig gennemgaaende Revision. Som en Følge af, at jeg har holdt fast herpaa, har jeg heller ikke kunnet slutte mig til Forslaget om 4 Rbd. 16 $\frac{1}{2}$; men jeg har holdt mig til Regjeringens Forslag om 4 Rbd. 66 $\frac{1}{2}$, thi en Told af 4 Rbd. 16 $\frac{1}{2}$ pr. 100 Pd. giver ved en Beregning, hvis Nøiagtighed jeg ikke troer, at man vil bestride, naar man vil forfølge den i dens Enkeltheder, omtrent en Beskyttelse af 5 pCt., hvorimod 4 Rbd. 66 $\frac{1}{2}$ giver en Beskyttelse af ikke fuldt 10 pCt. Jeg troer derfor ikke, at det er billigt for Diebliffet at gaae lavere.

Med Hensyn til de Bemærkninger, hvorpaa Udvalgets Fleertal blandt Andet har støttet sine Ansøelser, idet det er gaaet ind paa en Betragtning af Forholdet i Holland og Belgien, da er jeg ogsaa enig med den ærede Rigsdagsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds i, at disse Betragtninger og Beregninger fra en vis Side ikke ere rigtige; men Sagen er den, at, naar man seer paa de enkelte Tal, saaledes som de her ere opstillede, saa ere de rigtige, og dog er det Resultat, som deraf uledes, forkeert, hvilket ikke vil forekomme besynderligt for dem, som ere nærmere bekendte med, hvorledes man kan sammenstille Tal paa forunderlige Maader og derved faae dem til at bevise man-